

Chambre des Représentants

SESSION 1963-1964

8 JUIN 1964

PROPOSITION DE LOI

modifiant les lois coordonnées
relatives aux impôts sur les revenus.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'administration des contributions directes ayant toujours admis que, sauf le cas d'abus, le transport gratuit des travailleurs du domicile au lieu de leur travail, à l'intervention de l'employeur, ne constitue pas un avantage en nature, imposable dans le chef des travailleurs, il a été jugé opportun, en 1955 (loi du 28 mars 1955, art. 3) d'immuniser, dans le chef des personnes visées à l'article 25, § 1er, 2°, a), des lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus (salariés et appointés), une partie des indemnités en espèces qui sont payées aux intéressés par leur employeur en remboursement de leurs frais personnels de déplacement du domicile au lieu de travail.

Etaient visées les indemnités octroyées aux salariés et appointés en remboursement de leurs frais personnels de déplacement qui trouvent leur source dans les convenances particulières des intéressés quant à leur résidence (cfr. Bulletin des Contributions, 1955, p. 117, n°s 12 et 13).

Moins encore actuellement qu'à l'époque où la disposition légale susvisée fut créée, il ne peut être question de tenir pour inexistantes ou injustifiées ces mesures particulières. Ce serait socialement une impossibilité. Or, la partie de l'intervention de l'employeur dans les frais de déplacement privés de son personnel, qui fut ainsi immunisée, a été fixée en 1955 à 5.000 francs par an.

A cette époque, les frais de déplacement étaient infiniment moins élevés qu'aujourd'hui. A Bruxelles, le trajet par cartes de 20 voyages coûtait environ 2 francs 50. Aujourd'hui, il est de 4 francs 54. Le prix d'un abonnement de trois mois en chemin de fer était de 1.450 francs pour 54 km. Il est, après l'augmentation du 1er avril 1964, de 2.470 francs.

Il est absolument superflu de citer d'autres exemples car il est évident que le susdit montant de 5.000 francs ne répond plus à la réalité à laquelle on l'a rapporté en 1955.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1963-1964

8 JUNI 1964

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de gecoördineerde wetten
op de inkomstenbelastingen.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het Bestuur der directe belastingen heeft altijd toegegeven dat — afgezien dan van de gevallen van misbruik — het kosteloze vervoer van werknemers van hun woonplaats naar de plaats waar zij arbeiden, door toedoen van de werkgever, geen voordeel in natura betekent dat voor belasting in hoofde van de werknemers in aanmerking moet worden genomen. In de wet van 28 maart 1955 werd dan ook sub artikel 3 bepaald dat de bij artikel 25, § 1, 2°, a), van de gecoördineerde wetten betreffende de inkomstenbelastingen bedoelde personen (loon- en weddetrekkenden) vrijgesteld werden van belasting voor een deel van de vergoedingen in speciën die aan de belanghebbenden door hun werkgever worden uitbetaald als terugbetaling van hun persoonlijke reiskosten van hun woonplaats naar de plaats waar zij te werk gesteld zijn.

Daarbij werden bedoeld de vergoedingen toegekend aan de wedde- en loontrekkenden als terugbetaling van hun persoonlijke reiskosten voor de verplaatsing van uit de woonplaats die de belanghebbenden het best schikt (zie Bulletin der Belastingen, 1955, p. 117, n°s 12 en 13).

Heden nog minder dan toen kan er sprake zijn van die bijzondere maatregelen als onbestaande of ongerechtvaardigd te beschouwen. Sociaal gezien is zulks onmogelijk. Nu werd het vrijgestelde deel van de bijdrage van de werkgever in de particuliere reiskosten van zijn personeel in 1955 op 5.000 frank per jaar vastgesteld.

Op dat ogenblik waren de verplaatsingskosten lang niet zo hoog als nu. Te Brussel kostte het vervoer met een kaart, geldig voor 20 ritten, ongeveer 2,50 frank; thans, 4,54 frank. De prijs van een spoorwegabonnement voor drie maanden beliep 1.450 frank voor een traject van 54 km. Sedert de verhouding op 1 april 1964 bedraagt die prijs 2.470 frank.

Het is volstrekt overbodig andere voorbeelden aan te halen, want het is duidelijk dat het genoemde bedrag van 5.000 frank niet meer aan de werkelijkheid beantwoordt.

Si on veut encore mettre sur le même pied le travailleur qui, sans majoration de base taxable, est transporté par son employeur aux frais de ce dernier, et celui dont les frais de déplacement sont couverts par une intervention en espèces de son employeur, il s'impose de péréquater ce montant de 5.000 francs.

Il n'est pas inutile de souligner que notre proposition répond notamment aux préoccupations des habitants des régions en récession. En effet, le personnel licencié pour cause de fermeture d'entreprises, se trouve dans l'obligation de chercher un emploi à l'extérieur, ce qui entraîne pour lui de nouvelles charges de déplacement.

waarmede men het in 1955 in overeenstemming had gebracht. Wil men de werknemer die, zonder verhoging van zijn belastbare grondslag, door zijn werknemer op diens kosten wordt vervoerd, nog steeds op dezelfde voet stellen als degene, wiens verplaatsingskosten gedekt worden door een geldelijke tegemoetkoming van zijn werkgever, dan moet het bedrag van 5.000 frank worden aangepast.

Het is niet overbodig er de nadruk op te leggen dat ons voorstel met name de bekommernissen van de bewoners der door de recessie getroffen streken tegemoet komt. Het personeel dat ingevolge de sluiting van ondernemingen wordt afgedankt, is immers verplicht een betrekking buiten zijn streek te zoeken, en dit brengt voor hem nieuwe verplaatsingskosten met zich.

R. PETRE.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

A l'article 29, § 4, 6°, des lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus, le montant de 5.000 francs est remplacé par 10.000 francs.

Art. 2.

Cette modification s'appliquera pour la première fois à la détermination des revenus imposables de l'exercice 1965 (revenus de 1964).

3 juin 1964.

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

In artikel 29, § 4, 6°, van de gecoördineerde wetten betreffende de inkomstenbelastingen wordt het bedrag van 5.000 frank vervangen door 10.000 frank.

Art. 2.

Deze wijziging wordt voor het eerst toegepast bij de vaststelling van de belastbare inkomsten voor het dienstjaar 1965 (inkomsten van 1964).

3 juni 1964.

R. PETRE,
N. DUVIVIER,
A. LAVENS,
J. POSSON,
H. WILLOT,
L. DELHACHE.